

Di, matičko, di ode mně,
rozpučí sa srdce ve mně.

Že ta vojna býti musí,
že sa Janko sekat musí.

Jedú voze s vojákama,
krév sa leje kolajama.

Rozpučí sa na dva kusy,
že ta vojna býti musí.

Jide šavla za šavlama,
krév sa leje kolajama.²⁾

1) Stojí při ní koník vraný,
pod ním Janko dorúbaný.

Přišla k němu jeho mamka,
naříkala svého Janka.

2) Letí kulka za kulkama,
krvi teče potokama.

128. TUREK ŽENICH

269.

Od Brna ze Židenic. Čel. III. 11. Uraz. I. 50. Karadž. I. 551

Na tureckém pome - zó vrátné pěknó dce - ru má, ach, můj Bože, rozbože, kyž mně ju Pan Bůh dá.

Na tureckém pomezó
vrátné pěknó dceru má,
ach, můj Bože, rozbože,
kýž mně ju Pámbů dá!

Poslal Turek psáníčko
po poslu do dvoru,
aby bylo dodáno
Kačence do domu.

Otec u vokna stojí,
do psáníčka hlídá,
a po každým hlídnuťó
smutně sobě zdychá.

Můj tatínku rozmilí,
co smutně hlídáte,
a po každým hlídnuťó
smutně si zdycháte?

Jak pak nemám zdychati,
mám ti Turkům dáti
a mý dítě rozmilý,
mám ti vopustiti!

Můj tatínku rozmilí,
déte truhlu dělat,

a dyž Turek pojede,
já budu homírat.

Turek do dvora jede,
na Kačenku se ptá:
»Ach, můj Bože nebeské,
Kačenka homřela.«¹⁾

Turek nescel věřiti,
šil se sám podívat
a hoviděl Kačenko
na márách homírat.

»Má Kačenko rozmilá,
tvý tvářičke červený;
dyž je tělo umrlý,
só tvářičke bledý.«²⁾

Jak nemá byt červená,
dyž jí srdce hoří,
a ten plamen vod srdca
de do jeho tváří?

Dal jí šaty hodělat
ze samé dykyty:
A tuhle máš, Kačenko,
moje krásné kvítí.

Dal tě jí hrob hodělat
z bílého bramoru:
A tuhle máš, Kačenko,
tu máš svó komoru.

Dal jí truhlu hodělat
ze stříbra, ze zlata:
A tuhle máš, Kačenko,
má huběnko zlatá.

Dal ti jí všudy zvonit,
všudy na vše zvony,³⁾
aby bylo slýcháno
po turecké zemi.

Turek ze dvora jede,
tříkrát se zatočil
a velikó žalostí
hořem se rozskočil.

O, lásko, o, lásko zlá,
jak ty mnoho můžeš,
že ty tem mladém lidům
ze světa spomůžeš.⁴⁾

1) Turek do dvora jede,
velkou střelbu vede,
a na vrata udeřil:
Kačenko, odevři.

O, můj milý Turečku,
Kačenka umřela,
tvá Kačenka umřela,
než hodinka bila.

3) pomoranči zvony.

Její rozmilá máti
šla mu odvírati:
A co Kačenka dělá,
že mně neodvírá?

2) Můj milý tatičku,
Kačenka je řídká,
a Kačenka je řídká,
jakby byla živá.

4) *Nedůslednosti, na př. umrlý,
homřit atd., pěvci přičítati.*